

# שנים אוהזין פרק ראשון בבא מציעא

ב.

עין משפט  
נר מצוה

א א מ"י פ"ט מהלכות  
טוען וטוען ה' ז סמג  
עשין זה טוש"ע ח"מ ס'י  
קלח סעיף א:  
ב ב מ"י שם הלכה ח  
טוש"ע שם סעיף ב:  
ג ג מ"י שם הלכה ז  
טוש"ע שם סעיף א:  
ד ד מ"י פ"ז מהלכות  
גזילה ואגדה ה' א  
סמג עשין עד טוש"ע ח"מ  
ס'י רסח סעיף א:  
ה ה מ"י פ"כ מהלכות  
מכירה ה' ד ועשין  
בהשגות ובמ"מ סמג עשין  
פכ טוש"ע ח"מ ס'י רכב  
סעיף א:

שנים אוהזין בטלית. אידי דאירי בהגזל בתרא (ב"ק דף קט). מחלוקת נקורה נגר ובעל הבית דקמני במעמד הרי אלו שלו ובכשיל הרי אלו של בעל הבית תני הכא נמי דיני חלוקות ואע"ג דבתרי מסכתא אין סדר למשנה"ס ואיכא מ"ד כולה נזיקין לאו חדא מסכתא הוא ה"מ לענין מחלוקות ואח"כ סתם לפי שרבי לא היה לומד כסדר אלא כמו שהיו חפצים התלמידים אכל כשחזרם על הסדר חזרם וזרין ככל מסכתא טעם למה נשנית אחר שלפניה כדדייק ברש"י מסכת שבוועות (דף ב:)

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.



שנים

בטוטה (דף ב:).

ייחצוקו. תימה דמאי שנה

מההיא דלרבה דלמר

כל דאלים גבר פרק חזקת הבתים

(ב"ב דף נד: וסג) וי"ל דלחזין שאני

דחשיב כאלו כל אחד יש לו זה בודאי

החזי דאין סקדי דמאי דתפיס האי

ידיה הוא וכן זמנה שלשי דמדמי

גגמרא לטלית חשיב ההוא שהנפקד

תופס בחזקת שניהם כאלו הם עצמם

מוחזקים זו לכך משני דהתם ודאי

דמד מנייהו הוא ואין החלוקה יכולה

להיות אחת ולכן יהא מונח אצל

טלית דאיכא למימר דתרויהו הוא

יחלוקו וכן שנים אדוקים בשטר

דמדמי לקמן (דף י:)

למחני משום

דשניהם אדוקים זו דהחלוקה יכולה

להיות אחת דאפשר שפרע לו החזי

וזמנה אין דרך שיקנה לו החזי אחרי

שהוא ביד חבירו אצל בלרבה אע"ג

דאפשר שהיא של שניהם כיון דאין

מוחזקים זו היא דינא כל דאלים גבר

ולסומכוס אע"ג דאין מוחזקים זו ואין

החלוקה יכולה להיות אחת היכא

דאיכא דררא דממונא פירוש שבלא

טענותיהם יש ספק לבית דין יחלוקו:

וזה נושא רביעי. וא"ת יהא נאמן

דחזיו שלו מיגו דאי בעי אמר

כולה שלי כדאמר' בגמ' (לקמן דף ט).

האי מיגו גופיה לפטרו משבועה אי

לא משום דאיערומי קמערס ומפרש

ריב"ס דמיגו להוציא לא אמרי' דבחזיו

השני מוחזק זה כמו זה וההיא דחזקת

הבתים (ב"ב דף נד: וסג) דגחין ולחיש

ליה לרבה אין שטרלא ויפא הוא

ומיגו שטרלא מעליא הוא לי בדי

ואצד והימניה רבה להוציא במיגו דאי

בעי אמר שטרלא מעליא הוא ה"ס

היינו טעמא משום דאפי' הוא שמיך

רק שלא היה מודה שהוא מוויף היה

נאמן כי החתימה היתה נכרת לעומדים

סג ורב יוסף א"ת ליה דאפילו מיגו

לא הוא כיון שטענה ראשונה שהוא

טוען בזה שטרלא הוא סקר ואין

לומר מיגו אלא היכא שטענמו

ראשונה היא אחת מיגו שהיה טוען

אחרת ולכן אינו מיגו אפילו להחזיק כגון

בעובדא קמייא וא"ת וימא דאין ספק

מוציא מידי ודאי וי"ל דהתם יבס שהוא בנו

של סבא הוא ודאי יורשו ולא יוציא הספק

ממנו אלא הכא אין סבבה מה שהוא ודאי

בחזיו שיעיל לו לחזיו השני: בראיה בעלמא

קנה. אע"ג דקמני במחני' (לקמן דף ט:)

ראה את המציאה ואמר לחבירו תנה לי

דלא קנה בראיה וכן ראה את המציאה ונפל

עליה (לקמן דף י:)

א"א אוהזין בטלית זה אומר אני מצאתיה וזה

אומר אני מצאתיה זה אומר כולה שלי וזה

אומר כולה שלי זה ישבע שאין לו בה פחות

מחציה וזה ישבע שאין לו בה פחות מחציה

ויחלוקו יזה אומר כולה שלי וזה אומר חציה

שלי האומר כולה שלי ישבע שאין לו בה

פחות משלשה חלקים והאומר חציה שלי

ישבע שאין לו בה פחות מרביע זה נוטל

שלשה חלקים וזה נוטל רביע ודאי שנים

רוכבין על גבי בהמה או שהיה אחד רוכב

ואחד מנהיג זה אומר כולה שלי וזה אומר

כולה שלי זה ישבע שאין לו בה פחות מחציה

וזה ישבע שאין לו בה פחות מחציה ויחלוקו

בזמן שהם מודים או שיש להן עדים חולקין

בלא שבועה: גמ' למה לי למתנא זה אומר

אני מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה זה אומר

כולה שלי וזה אומר כולה שלי ליתני חדא

חדא קתני זה אומר אני מצאתיה וכולה שלי

וזה אומר אני מצאתיה וכולה שלי וליתני אני

מצאתיה ואנא ידענא דכולה שלי אי תנא אני

מצאתיה הוה אמינא מאי מצאתיה ראיתיה

אע"ג דלא אתאי לידיה בראיה בעלמא קני

תנא כולה שלי דבראיה לא קני ומוי מצית

אמרת מאי מצאתיה ראיתיה וזהא אמר

ר'בנאי ומוצאתה דאתאי לידיה משמע אין

ומצאתה דקרא דאתא לידיה משמע ומיגו

תנא לישנא דעלמא נקט ומדחזי ליה אמר

אנא אישכחית ואע"ג דלא אתאי לידיה בראיה

בעלמא קני תני כולה שלי דבראיה בעלמא

לא קני לה וליתני כולה שלי ולא בעי אני

מצאתיה אי תני כולה שלי הוה אמינא

בעלמא דקתני מצאתיה בראיה בעלמא קני

תנא אני מצאתיה והדר תנא כולה שלי

דמבמשנה יתירה אשמעינן דראיה לא קני ומוי

מצית אמרת חדא קתני והא זה וזה קתני זה

אומר אני מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה

זה אומר כולה שלי וכו' אמר רב פפא ואיתיבא

רב שימי בר אשי ואמרי לה כ"ד ורישא במציאה

יוסיפא במקח וממכר וצריכא

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

שנים אוהזין בטלית. דוקא אוהזין דשניהם מוחזקים זה ואין לוה כח זה יותר מזה שאילו היתה ביד אחד לצדו היו חלוק המוציא מחבירו ועליו להביא ראיה בעדים שהיא שלו ואינו נאמן זה לטול בשבועה: זה אומר כולה שלי. בגמרא מפרש למאי מתנא

תנא: זה ישבע. מפרש בגמרא

(דף ג:) שבועה זו למה: שאין לו זה

פחות מחציה. בגמרא (דף ה:) מפ'

למאי תקון כי האי לישנא בזה

שבועה: וזה אומר חציה שלי. מודה

הוא שהחזי של חבירו ואין דנין אלא

על חציה הלכך זה האומר כולה שלי

ישבע כו' כמשפט הראשון מה שהן

דנין עליו נשבעין שניהם שאין לכל אחד

זו פחות מחזיו ונטול כל אחד חזיו:

היו שנים רוכבין כו'. לאשמועינן

אתא (ה) דרכוב ומנהיג שניהם שוין

לקנות בהמה מן ההפקר: בזמן שהן

מודין. בגמרא (דף ט.) מפרש

[דבדבא] אשמעינן דהמנהיג מציא

לחבירו קנה חבירו: גמ' ראיה.

קודם (ה) שהגבהת אותה: נראה

קני. מדקתני יחלוקו: סגא כולה שלי.

בחזקה המורה שהגבהתי תחילה והתה

תפסקת ממדי משוכתי זה: והאמר

רבנאי. בבבא קמא בהגזל ומאכילי:

ומללס דאסא לידיה משמע. ואפי'

הכי אחיך (ה) ולא עובד כוכבים ולא

תימא כי מיעט רומנא עובד כוכבים

היכא דלא אתאי לידיה דירשאל

לא מייחייב למטרענה עלה ולא הדורה

אכל אתא לידיה מייחייב להחזירה

לדבדבא חסורה: סגא לישנא דעלמא

נקט. אי לא הדר תנא כולה שלי

הוא אמינא מאי מללסיה דקמני תנא

לשון בני אדם אחז במשנתנו ולא

לשון המקרא והרבה בני אדם קורין

לה מללסיה משעת ראיה: בעלמא

דקמני מללסיה. כ"מ ששינו שהמונא

מללסיה קנאה הוא אמינא דמללסיה

קני לה משעת ראיה דלא אשמעינן

שום תנא דלא קני לה אלא בהגבהה

להכי אשמעינן הכא ממשנה ימירה:

והא זה וזה קפני. גבי מללסיה תנא

זה אומר ובני כולה שלי קמני זה אומר

ואי חדא הוא הכי אצעי ליה למחני

זה אומר מללסיה וכולה שלי: במקח

וממכר. קנימיה מיד פלוני ודוקא מקח

וממכר הוא דלמחני יחלוקו

בשבועה דאיכא למימר שניהם קנאוה

ולשניהם נתרצה המוכר אצל זה אומר

אני ארגמיה וזה אומר אני ארגמיה

לא יחלוקו דודאי מד מנייהו רמאי הוא

ותהא מונחת עד שיבא אליהו:

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

דמורה

תורה אור השלם

1 וכן תעשה לחמור וכן

תעשה לשמלתו וכן

תעשה לכל אברותיך ואחרי

אשר תאבד ממנו

ומצאתה לא תוכל

להחזיקה: דברים כב ג

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה היו וכו'

אתא דרוכב ומנהיג:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה וזה כו' התם

ה"פ וכו'. עין לקמן דף

קנח ע"ה מוס' ד"ה וזה:

בוסף רש"י

ובמצאתה. שמהא קרייה

מללסיה. דאתאי לידיה

משמע. ואפילו הכי אחיך

ולא עובד כוכבים, ולמדך

שאפדת כעני מותרת, ולא

תימא כי אמשעו אפדת

כעני מלטרות אחריה

אמשעו, אכל אי נקטה חייב

לאהדורה (דקמן כו.)

ואמרי לה כ"ד. שם חסס

(גיסין פה).

רבינו חננאל

שנים אוהזין בטלית זה  
אומר אני מצאתיה  
וכו. ואקשי' עלה למה לי  
למתנא תוב זה אומר כולה  
שלי הלא באומרו אני  
מצאתיה משמע דכולה  
שלי היא. ופרקי' הא  
אתא לאשמועי' דבראיה  
בעלמא לא קני לה  
למציאה. הא לא מביעאי  
דהא אמר רבינא ומצאתה  
דאתאי לידיה משמע.  
דבר רבינא בהגזל בתרא  
הלי' אין פורטין מחיבת  
המוכסין ופשוטה היא.  
ואוקימנא למחני' ורישא  
במציאה וסיפא דקתני זה  
אומר כולה שלי בקנייתא  
בשטרען אני קניתיא  
ותתני דמיה לבעליה